

14 Ιουνίου 1990

[ΣΑΒΒΙΔΗΣ, ΚΟΥΡΡΗΣ, ΠΟΓΙΑΤΖΗΣ, Δ/στές]

MOHAMED EMAD ELDIN AHMED FAHMY

Εφεσείων,

v.

ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ,

Εφεσίβλητης.

(Ποινική Έφεση Αρ. 5282).

Ποινική Δικονομία — Έφεση εναντίον καταδίκης μετά από παραδοχή — Πότε χωρεί — Ο περί Ποινικής Δικονομίας Νόμος, Κεφ. 155, άρθρο 135 (β), όπως έχει τροποποιηθεί από τον Περί Δικαστηρίων Νόμο, 1960 (Ν. 14/60), άρθρο 25 (2).

- 5 Η παρούσα έφεση κατά καταδίκης μετά από παραδοχήν ενοχής απορρίφθηκε λόγω μη συνδρομής των προϋποθέσεων, που έχουν θεσπισθεί από τις πιο πάνω διατάξεις.

Η έφεση απορρίπτεται.

Αναφερόμενες αποφάσεις:

- 10 *Klonarou v. The District Officer Famagusta (1963) 1 C.L.R. 47,*
Athlitiki Efimeris "O FILATHLOS" and Another v. The Police (1967) 2 C.L.R. 249.

Έφεση εναντίον Καταδίκης.

- 15 Έφεση εναντίον της καταδίκης από τον Mohamed
Emad Ahmed Fahmy ο οποίος βρέθηκε ένοχος στις 3 Μαρ-
τίου 1990, από το Επαρχιακό Δικαστήριο Λεμεσού (Αριθ-
μός Ποινικής Υπόθεσης 3310/90) σε 10 κατηγορίες για
πλαστογραφία, πλαστοπροσωπία, και λήψη χρημάτων με
20 ψευδείς παραστάσεις κατά παράβαση ορισμένων άρθρων
του Ποινικού Κώδικα, Κεφ. 154 και καταδικάστηκε από
τον Αν. Επαρχιακό Δικαστή Ν. Νικολάου σε φυλάκιση 6
μηνών.

Ο εφεσείων παρουσιάστηκε αυτοπροσώπως.

Π. Κληρίδης, Ανώτερος Δικηγόρος της Δημοκρατίας με
Κ. Ανδρέου (κα), για τους εφεσίβλητους.

Ο ΔΙΚΑΣΤΗΣ ΣΑΒΒΙΔΗΣ: Η παρούσα έφεση στρέφεται εναντίον της καταδίκης του εφεσεύοντα από το Επαρχιακό Δικαστήριο Λεμεσού, σε 10 κατηγορίες για πλαστογραφία, πλαστοπροσωπία και λήψη χρημάτων με ψευδείς παραστάσεις. Το Δικαστήριο βρήκε τον εφεσεύοντα ένοχο ύστερα από παραδοχή του στις 10 κατηγορίες και του επέβαλε ποινή φυλάκισης 6 μηνών. 5

Η παρούσα έφεση δεν στρέφεται εναντίον της επιβληθείσας ποινής, αλλά εναντίον της καταδίκης του εφεσεύοντα. 10

Κατά τη διάρκεια της πρωτόδικης διαδικασίας, ο εφεσεύων παρουσιάστηκε με δικηγόρο και έτυχε επίσης υπηρεσιών διερμηνέων, τόσο την Αγγλική γλώσσα την οποία δήλωσε ότι κατέχει καλά, όσο και στη μητρική του γλώσσα, την Αραβική. Ο εφεσεύων παραδέχθηκε και τις 10 κατηγορίες που προσάφθηκαν εναντίον του και ο ευπαίδευτος δικηγόρος του, προέβηκε σε εκτεταμένη ανάλυση των γεγονότων και του ρόλου που ο εφεσεύων διαδραμάτισε στη διάπραξη των αδικημάτων. 15 20

Εφέσεις εναντίον καταδίκης ύστερα από ομολογία ενοχής, διέπονται από το άρθρο 135(β) του περί Ποινικής Δικονομίας Νόμου, Κεφ. 155 όπως τροποποιήθηκε από το άρθρο 25(2) του περί Δικαστηρίων Νόμου του 1960 (Νόμος 14/60), το οποίο προνοεί πως πρόσωπο που καταδικάστηκε ύστερα από ομολογία ενοχής τότε μόνο μπορεί να εφεσιβάλλει την καταδίκη του, αν σύμφωνα με την παράγραφο (β) του άρθρου 135 αποδείξει ότι: 25

"Τα πραγματικά γεγονότα τα ισχυριζόμενα εν τω κατηγορητηρίω ή τω κατηγορητηρίω τω καταχωρισθέντι εις Κακουργιοδικεϊόν άτινα ούτος παρεδέχθη δεν αποκαλύπτουσι ποινικόν αδίκημα." 30

Η εφαρμογή της πιο πάνω πρόνοιας, έχει εξετασθεί από το Ανώτατο Δικαστήριο, ως Ποινικό Εφετείο στην υπόθεση *Klonarou v. The District Officer Famagusta* 35

(1963) 1 CLR 47, στην οποία λέχθηκαν τα εξής: (σελ. 48-49)

5 "A conviction of this nature can be set aside on the grounds stated in section 135 of the Criminal Procedure Law paragraph (b) which provides that a person who has been convicted on a plea of guilty shall be entitled to appeal against conviction on the ground that the facts alleged in the charge or information to which he pleaded guilty did not disclose any offence. Obviously the
10 appellant cannot bring his case within this section.

Counsel for the appellant contended that as the law stands at present, a wider range is open to an appellant to attack a conviction based upon a plea of guilty. He could contend, for instance, that he did not understand the nature of his plea; or that upon the admitted facts he could not, under the law, have been convicted of the offence charged. (Archbold, 35th edition, paragraph 926, at page 386). It is clear in this case that upon the facts admitted in the trial Court, an appeal could not be based
15 on either of these grounds".
20

Οι πιο πάνω αρχές υιοθετήθηκαν και στην υπόθεση *Athlitikh Efimeris "O Filathlos" and another v. The Police* (1967) 2 CLR 249.

25 Στην παρούσα υπόθεση, έχουμε εξετάσει το περιεχόμενο των κατηγοριών που παραδέχθηκε ο εφεσείων, καθώς και το τί λέχθηκε στην πρωτόδικη διαδικασία τόσο από τον ευπαίδευτο δικηγόρο του, όσο και από την κατηγορούσα αρχή. Εξετάσαμε επίσης, το τί λέχθηκε ενώπιόν μας από τον εφεσείοντα.

30 Το συμπέρασμα στο οποίο καταλήγουμε, είναι ότι ο εφεσείων δεν απέδειξε ότι οι πρόνοιες του άρθρου 135(β) μπορούν να τύχουν εφαρμογής στην προκειμένη περίπτωση.

Η έφεση, κατά συνέπεια, αποτυγχάνει και απορρίπτεται.

Η έφεση απορρίπτεται.